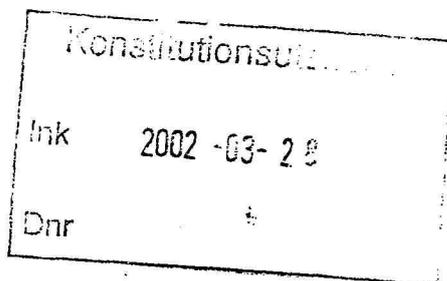

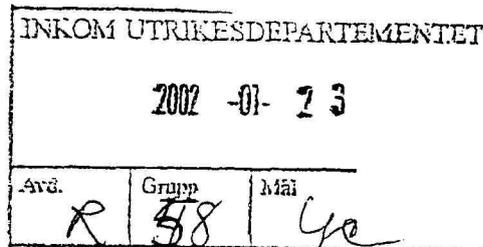
SVERIGES AMBASSAD

KAIRO

Till: ss Gun-Britt Andersson från ambassadören

Kopia: Sr. Jan O. Karlsson, Ur Per Sjögren, chefen MAP

OMEDELBART

Delgivning från

enl adressering/samt
UMK
EMK
HMK/ve

Re Fängelseesök hos avvisade egyptiska männen.

1 **P r i m o.** Kommer just från det besök hos de avvisade Ahmed Agiza och Muhammad El-Zari, som departementet (H. Surell) per telefon tidigare informerats om var utsatt till idag. Inga som helst praktiska eller andra svårigheter gjordes från egyptisk sida. Tvärtom visade man sig påtagligt angelägen att markera, att man är beredd att uppfylla det åtagande om tillträde till de båda männen som man ingått gentemot den svenska regeringen.

ringde mig t.o.m. strax före min avresa till fängelset i morse och bad mig bekräfta till honom efteråt att allt hade gått riktigt till.

S e c u n d o. Besöket ägde rum i kommandantens tjänsterum i Torafängelset i utkanten av Kairo, och varade i ungefär 50 minuter. Inga hand- eller fotbojor etc förekom, utan Agiza och El-Zari satt helt enkelt mitt emot mig själv, Liljegren och vår lokalanställda tolk i kommandantens två besökssoffor, med kommandanten bakom sitt skrivbord i fonden. Fem andra egyptisk personal var närvarande. När vi kom in sammanträffade vi med Agizas far och mor, som varit på besök tillsammans med de bådas advokat. Samtalet ägde på Agizas/El-Zaris önskan rum på arabiska med tolk. Två egyptier, förde anteckningar och kontrollerade av allt att döma någonting av vår lokalanställda tolks översättning.

T e r t i o. De båda männen, som bar vanliga civila kläder, var dystra men intog ingen fientlig attityd mot oss som representanter för det land som sänt dem tillbaka till Egypten. Hår och skägg var hårt ansade "prison style", men de verkade välnärda och visade inga yttre tecken på fysisk misshandel eller dylikt. De verkade tala fritt även i närvaro av kommandanten och hans folk. Det var hela tiden Agiza som förde ordet, medan El-Zari höll sig i bakgrunden och då och då nickade instämmande.

Q u a r t o. Agiza och El-Zari hade just överförts till Torafängelset, efter en 30 dagar lång period av förhör i Tora behandlades de "utmärkt". Däremot hade de ett antal klagomål avseende perioden

mellan gripandet i Sverige och överföringen till Tora: överdriven brutalitet från den svenska polisens sida när de togs fast; påtvingade obekväma ställningar i flygplanet under transporten till Egypten;

och att de anser sig väl behandlade i Torafängelset.

Q u a r t o. Jag förklarade för de båda männen att ambassadens intresse för dem inte berodde på att Sverige skulle känna något slags konsulärt ansvar för dem i vanlig mening, utan på den överenskommelse som träffats mellan svenska och egyptiska regeringen om villkoren för deras behandling i Egypten som en förutsättning för att de skulle kunna sändas tillbaka dit. Jag redogjorde därefter för innehållet i dessa villkor, och berättade att ambassaden regelbundet skulle komma att besöka dem för att följa upp hur de efterlevdes. När jag berättade att förbud mot dödsstraff ingick i överenskommelsen var lättnaden påtaglig. På Agizas fråga om jag verkligen trodde att villkoren skulle efterlevas av de egyptiska myndigheterna svarade jag att den svenska regeringen hyste fullt förtroende för detta, men att ambassadens regelbundna besök ju kunde ses som en extra garanti i detta avseende. De förklarade sig väl förstå detta, och tackade oss för vårt intresse. De hade fått för sig att överenskommelsen också omfattade förbud mot nya rättegångar mot dem, vilket jag dementerade. När sådana rättegångar kommer att äga rum är ännu för tidigt att säga. Uppenbarligen kommer åklagaren att utnyttja deras återkomst till att ta upp vissa mål som hittills varit vilande.

Q u i n t o. Agiza uttalade stor oro för sin familj. Jag svarade, att såvitt jag visste beslutet att avvisa hustrun och barnen inhiberats, och att de alltså vad jag kunde förstå skulle få stanna kvar i Sverige. Vid detta svar visade Agiza stark lättnad.

S e x t o. Sammanfattningsvis är det min bedömning att Agiza och El Zari mår så väl de kan under omständigheterna, och att den egyptiska viljan att samarbeta på det hela taget klarat det första lackmusprovet. Själv kommer jag vid frågor från press etc. endast bekräfta att jag träffat de båda idag, att detta skett i Torafängelset i Kairo och att de verkade befinna sig efter omständigheterna väl. I övrigt kommer jag att hänvisa till UD och ss. Andersson.

LINDER

mellan gripandet i Sverige och överföringen till Tora: överdriven brutalitet från den svenska polisens sida när de togs fast; påtvingade obekväma ställningar i flygplanet under transporten till Egypten; tvång att bära ögonbindlar under förhørsperioden, förvaring i alltför trånga celler 1,5x1,5 meter under samma period; brist på sömn p.g.a. övervakning i cellerna; ett dröjsmål på 10 dagar innan Agiza efter läkarundersökning åter fick tillgång till sin magsårsmedicin; slag av vakter under transport till och från förhör; hot från förhørsledare att det kunde drabba Agizas familj om han inte berättade allt om sin tid i Iran etc. Sanningshalten i dessa påståenden saknar jag möjlighet att bedöma. Jag kan emellertid konstatera att de båda männen inte ens på mina direkta frågor på något sätt gjorde gällande att de skulle ha utsatts för någon form av systematisk, fysisk tortyr, och att de anser sig väl behandlade i Torafängelset.

TV4:s translation of Embassy report 1, classified part on Page 2

between the arrest in Sweden and the transfer to Tora: excessive brutality from the Swedish police when they were apprehended; enforced uncomfortable position in the aircraft during the transport to Egypt; forced blindfolding during the interrogation period, too cramped cells, ten days wait for Agizas ulcer medication after being examined by a doctor; beatings by guards during transport to and from interrogation; threats from interrogator of repression against his family in case he didn't tell everything about his time in Iran etc.

I am not able to judge the level of truth in these allegations. But, I can confirm that the men not even on my direct questions in any way indicated that they would have been exposed to any sort of systematic physical torture, and that they consider themselves well treated during their time in Tora prison.